

Wpływ alternatywnych metod amortyzacji środków trwałych na wynik finansowy, nadwyżkę finansową i obciążenia podatkowe przedsiębiorstwa – analiza przypadku

Małgorzata Cygańska*

Streszczenie: *Cel* – W artykule przeanalizowano wpływ alternatywnych metod amortyzacji środków trwałych na wynik finansowy oraz nadwyżkę finansową przedsiębiorstwa X.

Metodologia badania – W pracy wykorzystano sprawozdania finansowe, zestawienia środków trwałych, plany amortyzacji, rejestry analityczne środków trwałych, umorzeń i amortyzacji, tabele amortyzacyjne środków trwałych. W celu określenia wpływu alternatywnych metod amortyzacji środków trwałych na wynik finansowy ustalono wartość odpisów amortyzacyjnych środków trwałych posiadanych przez jednostkę przy zastosowaniu zasad polityki amortyzacyjnej stosowanej przez spółkę, metody liniowej i metody malejącego salda.

Wynik – Przeprowadzone badania wykazały, iż stosowanie liniowej metody amortyzacji wpłynęło na osiągnięcie znacznie wyższego (niemalże dwukrotnie) zysku netto w analizowanym okresie w porównaniu z metodą degresywną i polityką amortyzacyjną stosowaną w badanym przedsiębiorstwie. Polityka amortyzacyjna badanej firmy spowodowała najniższe obciążenie jednostki podatkiem dochodowym, uzyskując równocześnie najwyższą zdyskontowaną nadwyżkę finansową.

Oryginalność/wartość – Przeprowadzone badania wykazały, iż dzięki prowadzeniu odpowiedniej polityki amortyzacyjnej przedsiębiorstwo może skutecznie wpływać na obciążenia podatkowe oraz na osiąganą nadwyżkę finansową jednostki.

Słowa kluczowe: metody amortyzacji, środki trwałe, wynik finansowy, nadwyżka finansowa

Wprowadzenie

Zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych są uregulowane w prawie bilansowym (Ustawa z dnia 29 września 1994 r.), podatkowym (Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r.) oraz Międzynarodowych Standardach Rachunkowości. W rachunkowości amortyzację odzwierciedla systematyczny rozkład wartości składników majątkowych (podlegających umorzeniu) w okresie ich użytkowania. Realizowana jest ona za pomocą przeprowadzenia odpowiednich operacji ewidencyjno-kalkulacyjnych, wyrażających stopniowe zmniejszanie się wartości środków trwałych, i przenoszenia jej na wytworzone za pomocą tych środków

* dr Małgorzata Cygańska, Katedra Finansów i Bankowości, Wydział Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, e-mail: m.cyganska@uwm.edu.pl

produkty (Jaruga, Turzyński 2004). Istotnym elementem polityki przedsiębiorstwa jest zarządzanie wynikiem finansowym. W zależności od celu polityki gospodarczej firma może dążyć do maksymalizacji lub minimalizacji wyniku finansowego, również za pośrednictwem polityki amortyzacyjnej. Amortyzacji nie można zatem rozpatrywać w oderwaniu od całokształtu działalności przedsiębiorstwa. Decyzje związane z wyborem rozwiązań z zakresu amortyzacji mogą być pomocne w obszarze sterowania wynikiem finansowym, poziomem zobowiązań podatkowych oraz wielkością nadwyżki finansowej w poszczególnych okresach. Nadwyżkę finansową ustala się jako sumę zysku netto i amortyzacji. Dzięki amortyzacji i wygenerowanemu zyskowi przedsiębiorstwo ma możliwość ratalnie odzyskiwać kapitał zaangażowany w składniki majątkowe (Gos 2013). Metody amortyzacji, a także możliwość podwyższania i obniżania stawek, powinny stanowić istotny instrument zarządzania podatkami, a przez to – przyczynić się do minimalizacji obciążenia podatkowego (Szłęczak-Matusiewicz 2013).

Głównym celem niniejszego artykułu jest wykazanie wpływu stosowanych metod amortyzacji na zysk brutto, zysk netto, zobowiązania podatkowe oraz nadwyżkę finansową jednostki gospodarczej na przykładzie badanego przedsiębiorstwa.

1. Wybrane regulacje w zakresie amortyzacji

Ustawa o rachunkowości reguluje sposób rozliczania amortyzacji w bilansie oraz rachunku zysków i strat. Zezwala ona zarówno na autonomiczne ustalanie stawek amortyzacyjnych przez podmioty gospodarcze, jak i wybór metody amortyzacji. Ustawa o rachunkowości wskazuje, iż przy tym wyborze powinno uwzględniać się przede wszystkim okres ekonomicznej użyteczności środków trwałych, uwarunkowany liczbą zmian, na których pracuje środek trwały, tempo postępu techniczno-ekonomicznego, wydajność środka trwałego, prawne lub inne ograniczenia czasu użytkowania środka trwałego oraz przewidywaną przy likwidacji cenę sprzedaży netto istotnej pozostałości środka trwałego. Ustawa o podatku dochodowym w sposób bardziej restrykcyjny reguluje zasady ustalania amortyzacji dla potrzeb wyliczenia podatku dochodowego, wprowadzając np. ograniczenia przy ustalaniu indywidualnych stawek amortyzacyjnych. Wzorem może tu być uzależnienie okresu amortyzacji od wartości początkowej środków trwałych. Według Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (MSR 16 „Rzeczowe aktywa trwałe”) amortyzacja to rozłożenie wartości podlegającej amortyzacji na przestrzeni okresu użytkowania składnika aktywów. Za podstawę dokonywania odpisów amortyzacyjnych najczęściej uważa się cenę nabycia lub koszt wytworzenia danego składnika aktywów, pomniejszone o ewentualną wartość końcową.

Przytoczone regulacje prawne w zakresie amortyzacji środków trwałych mogą być stosowane na potrzeby zarządzania przedsiębiorstwem (Kaczmarek 2008). W każdym przedsiębiorstwie może zatem występować sytuacja, gdy wartość odpisów amortyzacyjnych na potrzeby amortyzacji bilansowej i podatkowej jest różna. Amortyzacja stanowi więc jeden z instrumentów polityki bilansowej, mający wpływ zarówno na bilans, jak i rachunek

zysków i strat. Polityka amortyzacyjna może zatem wspomagać kreowanie wyniku finansowego. Wykorzystanie tego instrumentu polityki bilansowej jest możliwe m.in. dzięki dokonywaniu jednorazowych odpisów amortyzacyjnych dla środków trwałych o niskiej wartości lub też przez dobór metody amortyzacji (Kaczmarek 2007).

2. Metody badań

Podmiotem badań jest Spółka X¹, zajmująca się świadczeniem usług w zakresie badań i analiz technicznych, prac badawczo-rozwojowych z dziedziny nauk przyrodniczych i technicznych, handlem hurtowym i komisowym, usługami transportowymi. Przedsiębiorstwo zostało utworzone 29 lipca 2009 roku na podstawie aktu notarialnego i funkcjonuje jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiotem badań są dokumenty wewnętrzne Spółki X, które poddano analizie. Należą do nich sprawozdania finansowe, zestawienia środków trwałych, plany amortyzacji, rejestry analityczne środków trwałych, umorzeń i amortyzacji oraz tabele amortyzacyjne środków trwałych.

W celu określenia wpływu alternatywnych metod amortyzacji środków trwałych na wynik finansowy ustalono wartość odpisów amortyzacyjnych środków trwałych posiadanych przez jednostkę przy zastosowaniu zasad polityki amortyzacyjnej stosowanej przez spółkę, metody liniowej i (degresywnej) malejącego salda.

3. Wpływ metod amortyzacyjnych na kształtowanie się wyniku finansowego

Przedsiębiorstwo X od momentu powstania do końca 2012 roku zakupiło piętnaście środków trwałych niezbędnych do działalności (tab. 1). Wśród środków trwałych występują środki transportu, młynki do mielenia węgla, maszyny do jego ważenia, a także podstawowe wyposażenie biurowe – jak komputery, meble, drukarka, telefaks. W badanym okresie jeden ze środków transportowych został sprzedany. Był to volkswagen transporter, którego zbycie nastąpiło 26 stycznia 2011 roku.

Na koniec 2012 roku spośród czternastu środków trwałych będących własnością przedsiębiorstwa w pełni zamortyzowano sześć. Udział zamortyzowanych środków trwałych wyniósł 15,81% ogółu środków trwałych.

W niniejszym artykule zbadano wpływ alternatywnych rozwiązań w zakresie amortyzacji na zysk brutto, wartość podatku dochodowego oraz zysk netto. Ustalono również wpływ wybranych metod amortyzacji na nadwyżkę finansową, będącą źródłem samofinansowania przedsiębiorstwa. W celu uwzględnienia zmiany pieniądza w czasie wartość nadwyżki finansowej i podatku dochodowego zdyskontowano za pomocą formuły obliczania wartości bieżącej pieniądza:

¹ Nazwa przedsiębiorstwa nie może zostać ujawniona w pracy ze względu na brak zgody dyrekcji Spółki.

Tabela 1

Wykaz posiadanych środków trwałych Spółki X na dzień 31.12.2012 roku

Lp.	Nazwa środka trwałego	Data przyjęcia do użytkowania	KŚT	Nr inwentaryzacyjny	Wartość początkowa	Umorzenie na dzień 31.12.2012	Wartość NETTO	Data zakończenia amortyzacji
1.	Maszyna + second hand work table	8.02.2010	664	01/2010	6694,45	3793,43	2901,02	
2.	Citroen berlingo	2.01.2011	741	01/2011	22 906,15	9162,48	5344,73	
3.	Second hand work table	8.02.2010	801	02/2010	2869,05	2869,05	0,00	8.02.2010
4.	Toyota hiace	24.01.2011	741	02/2011	29 569,12	22 669,72	6899,40	
5.	Volkswagen caddy	16.03.2010	742	03/2010	22 298,5	22 298,50	0,00	30.09.2012
6.	Zestaw C2D2	28.02.2011	491	03/2011	5068,03	1267,00	3801,03	
7.	Citroen xsara	11.04.2010	741	04/2010	8600,42	8600,42	0,00	31.10.2012
8.	Nissan interstar	11.08.2010	741	05/2010	40 185,28	37 506,28	2679,00	
9.	Zestaw RAD	31.03.2011	491	05/2011	1942,62	1942,62	0,00	31.03.2011
10.	Młynek do mielenia węgla	11.08.2010	479	06/2010	47 763,63	15 602,72	32 160,91	
11.	Meble biurowe	8.11.2009	808	01/2009	2909,84	1794,50	1115,34	
12.	Zestaw komputerowy	10.11.2009	491	02/2009	3553,36	3286,71	266,65	
13.	Panasonic telefaks DECT	7.12.2009	803	03/2009	671,31	671,31	0,00	7.12.2009
14.	Drukarka atramentowa	7.12.2009	491	04/2009	454,92	454,92	0,00	7.12.2009

Źródło: opracowanie własne na podstawie zestawień środków trwałych Spółki X z lat 2009–2012.

$$PV = FV/(1 + r)^n,$$

gdzie:

- PV – wartość bieżąca,
- FV – wartość przyszła,
- n – liczba lat,
- r – stopa procentowa.

Amortyzacja tworzy fundusz na odtworzenie majątku trwałego przedsiębiorstwa, który ma duże znaczenie jako źródło finansowania działalności inwestycyjnej. Jej alternatywą z tego punktu widzenia byłby średniookresowy kredyt inwestycyjny na środki trwałe, stąd też stopa dyskontowa została oszacowana na poziomie 9%, co jest średnią arytmetyczną kosztu kredytu inwestycyjnego trzech popularnych banków w Polsce.

W badanym przedsiębiorstwie przyjęto, iż środki trwałe amortyzuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przyjęto je do ewidencji. Metodę liniową stosuje się do następujących grup środków trwałych:

- grupa III–VI i VIII – 7–60%,
- grupa VII – 14–40%.

Metodą degresywną amortyzuje się środki trwałe o numerach KŚT 664; 491; 479. W tabeli 2 zaprezentowano poziom zysku brutto, zysku netto oraz nadwyżki finansowej przy uwzględnieniu zasad amortyzacyjnych stosowanych w badanym podmiocie.

Tabela 2

Wpływ odpisów amortyzacyjnych na wynik finansowy w Spółce X w latach 2009–2012 (zł) w wariantcie polityki amortyzacyjnej stosowanej przez Spółkę X

Wyszczególnienie	2009 rok	2010 rok	2011 rok	2012 rok	Razem
Zysk brutto (bez amortyzacji)	31 212,93	91 823,77	62 053,42	65 264,32	250 354,44
(-) Amortyzacja	5 901,84	37 670,72	61 183,47	57 814,80	162 570,83
(=) Zysk brutto	25 311,09	54 153,05	869,95	7 449,52	90 783,61
(-) Podatek dochodowy	4 809,00	10 289,00	165,00	1 416,00	16 679,00
(=) Zysk netto	20 502,09	43 864,05	704,95	6 033,52	71 104,61
(+) Amortyzacja	5 901,84	37 670,72	61 183,47	57 814,80	162 570,83
(=) Nadwyżka finansowa (nominalna)	26 403,93	81 534,77	61 888,42	63 848,32	233 675,44
Nadwyżka finansowa (zdyskontowana)	24 223,79	68 626,18	47 789,22	45 231,76	185 870,95
Podatek dochodowy (zdyskontowany)	4 412,00	8 660,00	127,00	1 003,00	14 202,00

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych badań.

Po zsumowaniu czteroletniej działalności Spółka X osiągnęła zysk netto równy 71 104,61 zł (tab. 2). Nominalna nadwyżka finansowa kształtowała się na poziomie

233 675,44 zł. Wpływ na to niewątpliwie miały znaczne odpisy amortyzacyjne, zgodne z polityką przedsiębiorstwa w tym zakresie, których wartość w latach 2009–2012 wyniosła 162 570,83 zł. By określić wartość realną (bieżącą) nadwyżki finansowej, zastosowano dyskonto, co w sumie dało wynik 185 870,95 zł. Wartość amortyzacji wpłynęła także na wysokość podatku dochodowego, którego nominalna kwota wyniosła 16 679,00 zł, co po zdyskontowaniu dało wartość równą 14 202,00 zł.

W tabeli 3 zaprezentowano poziom zysku brutto, zysku netto oraz nadwyżki finansowej przy wyliczeniu amortyzacji metodą liniową.

Tabela 3

Wpływ zastosowania liniowej metody amortyzacji na wynik finansowy w Spółce X w latach 2009–2012 (zł)

Wyszczególnienie	2009 rok	2010 rok	2011 rok	2012 rok	Razem
Zysk brutto (bez amortyzacji)	31 212,93	91 823,77	62 053,42	65 264,32	250 354,44
(-) Amortyzacja	2 639,50	17 851,49	35 390,22	36 663,90	92 545,11
(=) Zysk brutto	28 573,43	73 972,28	26 663,20	28 600,42	157 809,33
(-) Podatek dochodowy	5 429,00	14 055,00	5 066,00	5 434,00	29 984,00
(=) Zysk netto	23 144,43	59 917,28	21 597,20	23 166,42	127 825,23
(+) Amortyzacja	2 639,50	17 851,49	35 390,22	36 663,90	92 545,11
(=) Nadwyżka finansowa (nominalna)	25 783,93	77 768,77	56 987,42	59 830,32	220 370,44
Nadwyżka finansowa (zdyskontowana)	23 654,98	65 456,42	44 004,74	42 385,31	175 501,45
Podatek dochodowy (zdyskontowany)	4 981,00	11 830,00	3 912,00	3 850,00	24 573,00

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych badań.

Metoda równomiernych odpisów amortyzacyjnych (liniowa) generuje jednakowe koszty użytkowania środków trwałych przez cały okres amortyzacji. Rozłożona jest na dłuższy czas, powoduje uzyskanie względnie wyższego zysku netto – 127 825,23 zł, a co za tym idzie – większe obciążenia z tytułu podatku dochodowego: 29 984,00 zł (tab. 3). Zdyskontowanie obciążeń fiskalnych pomniejszyło tę wartość do 24 573,00 zł. Powiększenie zysku netto o amortyzację stworzyło nominalną nadwyżkę finansową na poziomie 220 370,44, po czym zdyskontowanie jej dało realną (bieżącą) wartość nadwyżki finansowej w wysokości 175 501,45 zł.

W tabeli 4 zaprezentowano poziom zysku brutto, zysku netto oraz nadwyżki finansowej przy wyliczeniu amortyzacji metodą degresywną (malejącego salda).

Metoda degresywna w przypadku amortyzacji dla celów podatkowych może być stosowana tylko w zakresie grup 3–6 i 8 KŚT. Została jednak wykorzystana do ogółu środków trwałych w celu ukazania jej wpływu na wynik finansowy oraz możliwość porównania z metodą liniową. Wykorzystanie metody malejącego salda dało sumę odpisów

amortyzacyjnych z lat 2009–2012 równą 142 160,92 zł, dzięki czemu obciążenie podatkiem dochodowym przedsiębiorstwa wyniosło 19 880,00 zł (tab. 4). Sprowadzając tę wartość do okresu bazowego, obciążenie kształtowało się na poziomie 16 491,00 zł. Osiągnięto zysk netto wynoszący 84 758,98 zł. Jednak wysokie odpisy amortyzacyjne wpłynęły na uzyskanie nominalnej nadwyżki finansowej na poziomie 230 473,44 zł, a po zdyskontowaniu – 183 581,50 zł.

Tabela 4

Wpływ zastosowania metody malejącego salda na wynik finansowy w Spółce X w latach 2009–2012 (zł)

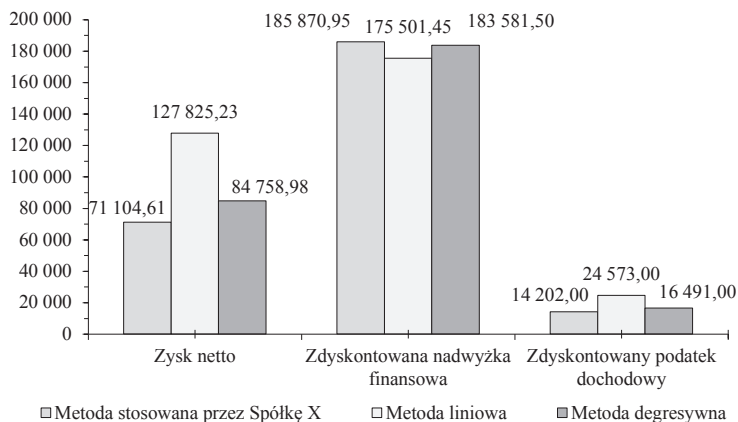
Wyszczególnienie	2009 rok	2010 rok	2011 rok	2012 rok	Razem
Zysk z brutto (bez amortyzacji)	31 212,93	91 823,77	62 053,42	65 264,32	250 354,44
(-) Amortyzacja	5 279,02	37 574,43	61 682,85	41 178,06	142 160,92
(=) Zysk brutto	25 933,91	54 249,34	370,57	24 086,26	104 640,08
(-) Podatek dochodowy	4 927,00	10 307,00	70,00	4576,00	19 880,00
(=) Zysk netto	21 006,91	43 942,34	300,57	19 510,26	84 758,98
(+) Amortyzacja	5 279,02	37 574,43	61 682,85	41 178,06	142 160,92
(=) Nadwyżka finansowa (nominalna)	26 285,93	81 516,77	61 982,42	60 688,32	230 473,44
Nadwyżka finansowa (zdyskontowana)	24 115,53	68 611,03	47 861,80	42 993,14	183 581,50
Podatek dochodowy (zdyskontowany)	4 520,00	8675,00	54,00	3242,00	16 491,00

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań.

Na rysunku 1 zestawiono wartości globalne zysku netto, zdyskontowanej nadwyżki finansowej oraz zdyskontowanego podatku dochodowego przy wykorzystaniu trzech alternatywnych metod amortyzacji.

Uzyskane wyniki pokazały, że polityka amortyzacyjna przedsiębiorstwa X oraz zastosowanie degresywnej metody amortyzacji pozwoliły na uzyskanie podobnych wyników w poziomie amortyzacji i nadwyżki finansowej. Natomiast wartości uzyskane przy liniowej metodzie amortyzacji wpłynęły na osiągnięcie znacznie wyższej (niemalże dwukrotnie) wartości zysku netto w porównaniu z dwoma pozostałymi metodami rozpatrywanymi w niniejszym artykule (rys. 1). Należy zauważyć, iż szczególnie duże rozbieżności w poziomie amortyzacji liczonej metodą degresywną i liniową wystąpiły w latach następujących po roku, w którym przyjęto do użytkowania środki trwałe o wysokiej wartości (rok 2010), co miało swoje konsekwencje również w poziomie zysku brutto, netto oraz nadwyżki finansowej. Poziom różnicy w kształtowaniu się wyniku finansowego oraz nadwyżki finansowej przy wykorzystaniu alternatywnych metod amortyzacji będzie zależeć – obok samej metody – również od aktywności przedsiębiorstwa w nabywaniu nowych środków trwałych oraz sprzedawaniu tych, które nie są już potrzebne. Pomimo iż przez dobór metod oraz stawek

amortyzacji można w sposób istotny wpływać na wynik finansowy przedsiębiorstwa, jedynie nieliczny odsetek podmiotów gospodarczych korzysta z możliwości kreowania wyniku finansowego w przedstawiony sposób.

Rysunek 1. Porównanie wpływu wybranych metod amortyzacji na zysk netto, nadwyżkę finansową i podatek dochodowy w latach 2009–2012 (zł)

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych badań.

Badania przeprowadzone przez M. Kaczmarka (2008) wykazały, iż Ustawę o rachunkowości dla celów prowadzenia polityki amortyzacyjnej stosuje 11% badanych podmiotów, a wśród głównych przyczyn ograniczających jej stosowanie należy wymienić brak wiedzy dotyczącej możliwości jej wykorzystania przez służby finansowo-księgowy oraz konieczność zastosowania bardziej skomplikowanych rozwiązań ewidencyjno-księgowych. Rozbieżności w prawie bilansowym i podatkowym generują dodatkowe obowiązki sprawozdawcze i ewidencyjne. Na przykład w jednostkach korzystających z jednorazowej amortyzacji podatkowej na dzień bilansowy wystąpi różnica przejściowa pomiędzy bilansową wartością aktywów a ich wartością podatkową. W związku z tym może zająć potrzeba utworzenia rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Obowiązek tworzenia rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynika z art. 37 ust. 1 Ustawy o rachunkowości. Nie dotyczy on jednak podmiotów niepodlegających obowiązkowi badania i ogłaszania sprawozdania finansowego.

Uwagi końcowe

Najważniejszą różnicą pomiędzy amortyzacją podatkową a bilansową jest odmienny sposób ustalania stawki amortyzacji. Amortyzacja bilansowa odzwierciedla rzeczywiste zużycie środka trwałego i lepiej ukazuje wartość majątku przedsiębiorstwa niż amortyzacja podatkowa, która jest z góry określona. Stosowanie takiej samej stawki amortyzacyjnej dla potrzeb bilansowych i podatkowych nie oddaje wiernie wartości przedsiębiorstwa i jego składników. Przeprowadzone badania wykazały, iż przez dobór metod oraz stawek amortyzacji można w istotny sposób wpływać na wynik finansowy przedsiębiorstwa. Przy wykorzystaniu liniowej metody amortyzacji odnotowano blisko dwukrotnie wyższy wynik finansowy aniżeli przy zastosowaniu metody degressywnej. Wpływ metody amortyzacji na nadwyżkę finansową nie jest z kolei już tak znaczący. W tym zakresie uzyskane wyniki były porównywalne. Główną korzyścią z wykorzystania przyspieszonych metod amortyzacji jest uwzględnienie wartości pieniądza w czasie. Lepiej płacić podatek dochodowy później niż wcześniej, oczywiście przy założeniu stałości stóp podatkowych lub przewidywanych ich podwyżek.

Literatura

- Gos W. (2013), *Wybrane uwagi dotyczące kapitału i finansowania działalności gospodarczej*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 757, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 58.
- Jaruga M., Turzyński M. (2004), *Środki trwale oraz wartości niematerialne i prawne w prawie bilansowym i podatkowym*, Difin, Warszawa.
- Kaczmarek M. (2007), *Polityka bilansowa w kreowaniu wyniku finansowego*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 455, „Prace Instytutu Ekonomii i Organizacji Przedsiębiorstw” nr 50.
- Kaczmarek M. (2008), *Przyczyny wyboru metod amortyzacji przez kierowników w małych i średnich firmach*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 493, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 9.
- Szłęzak-Matusiewicz J. (2013), *Zarządzanie i Finanse*, „Journal of Management and Finance” nr 2/2.
- Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, DzU 1991 nr 80, poz. 350.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, DzU 2002 nr 76, poz. 694.

THE IMPACT OF ALTERNATIVE METHODS OF DEPRECIATION OF FIXED ASSETS FOR PROFIT COMPANY – CASE STUDY

Abstract: *Purpose* – The paper examines the impact of alternative methods of depreciation on the financial performance and financial surplus of the company.

Methodology – The study was based on financial reports, statement of fixed assets, amortization plans, analytical records of fixed assets, depreciation, depreciation tables of fixed assets. In order to determine the impact of alternative methods of depreciation of fixed assets on the financial results there was used straight-line depreciation, sum-of-years-digits method and the methods of depreciation used by the Company X.

Findings – The study showed that the use of straight-line depreciation resulted in achieving a much higher (almost double) in net profit over the period under consideration compared to the sum-of-years-digits method and policies used in the audited company. Depreciation policy has caused the lowest income tax burden on individuals to give at the same time the highest discounted financial surplus.

Originality/value – The study showed that the company through an appropriate policy on depreciation can effectively influence the outcome of corporate finance, tax burden and achieved a financial surplus units.

Keywords: method of depreciation, fixed assets, profit or loss

Cytowanie

Cygańska M. (2014), *Wpływ alternatywnych metod amortyzacji środków trwałych na wynik finansowy, nadwyżkę finansową i obciążenia podatkowe przedsiębiorstwa – analiza przypadku*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 832, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 71, s. 9–18; www.wneiz.pl/firfu.